

§ 3.

Bližší ustanovení o zařazení této státní ná-
kupny obsažena jsou ve stanovách, jež budou
vydány usnesením ministerské rady.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení; provedením jeho pověřují se ministři
financí, obchodu a pro zásobování lidu a ministr,
jenž řídí úřad pro zahraniční obchod.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

jako správce úřadu pro zahraniční obchod
a za nepřítomného ministra obchodu.

Habrman v. r.

Dr. Dérer v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Johanis v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 470.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920,

limž se provádějí přechodná ustanovení §§ 59, 61
až 63 branného zákona ze dne 19. března 1920,
č. 193 Sb. z. a n., o převodu z dosavadního bran-
ného poměru do nového.

Část I.

Všeobecná ustanovení o převodu a vřazení.

§ 1.

Převod z dosavadního poměru branného do
nového, respektive opět vřazení budiž prove-
dono se zřetel k stáří dotčeného a jeho stupni
schopnosti k vojenské službě, a to v dosavadní
vojenské hodnosti do kmenového tělesa (útvary,
ústavu), v jehož kmenovém stavu dotčený toho
času jest, respektive dříve byl. Nelze-li toto tě-
leso zjištit, budiž proveden převod (opět vřa-
dění) do tělesa, (útvary, ústavu) téže zbraně (od-
větví) podle domovské příslušnosti.

§ 2.

Pokud podle tohoto nařízení má býti prove-
den převod (opět vřazení) do zálohy, staniž se

tak u příslušníků ročníku 1880 a mladších do I. zá-
lohy, u příslušníků ročníku 1879 a starších do
II. zálohy.

§ 3.

Ti, kdož byli podle § 60 branného zákona
z 19. března 1920, čis. 193 Sb. z. a n. (Věstník mi-
nisterstva národní obrany bod 197/20), a prová-
dění nařízení o odvedech v roce 1920 ze dne
31. května 1920, čis. 374 Sb. z. a n. (Věstník mi-
nisterstva národní obrany bod 331/20), odvedeni,
budiž zařadění dnem 1. října 1920 takto:

a) příslušníci ročníku 1900 jakožto osoby po-
vinné k presenční a další činné službě v úhrnném
trvání 24 měsíců;

b) příslušníci ročníku 1899, jejichž vykonaná
činná služba nepřevyšuje trvání jednoho roku,
jakožto osoby povinné k presenční službě 14mě-
síční, příslušníci téhož ročníku, jejichž vykonaná
činná služba převyšuje trvání jednoho roku, ja-
kožto osoby povinné k činné službě po 1 rok;

c) příslušníci ročníku 1898, jejichž vykonaná
činná služba nepřevyšuje dobu jednoho roku, ja-
kožto osoby povinné k činné službě na jeden rok;
příslušníci ročníku 1898, jejichž vykonaná činná
služba převyšuje dobu jednoho roku, budiž
přeloženi do zálohy.

Při tom budiž osoby podle předchozího od-
stavce odvedené, které již před tím vojenskou
službu konaly a dosáhly nějaké vojenské hodnosti,
ponechány kmenovými tělesy ve své dřívější hod-
nosti, respektive v hodnosti, která je v souhlase
s novým pojmenováním vojenských hodností.

§ 4.

U osob, jež budou dne 1. října 1920 jakožto
příslušníci ročníků mobilizovaných podle platných
ustanovení v činné službě a mají býti převedeny
(přeloženy) podle tohoto nařízení do zálohy, bu-
diž převod (přeložení) proveden dnem 15. pro-
since 1920, pokud není v tomto nařízení jinak sta-
noveno.

S jejich demobilisací budiž započato ihned po
1. říjnu 1920 a budiž tato demobilisace v hlavních
rysech pokud možno skončena dnem 15. prosince
1920. Osoby před 15. prosincem 1920 demobiliso-
vané jsou až do tohoto dne v poměru trvale do-
volených.

V době od nastoupení nováčků až do prove-
dení úplné demobilisace smí býti v činné službě
podrženi z osob, jež mají býti demobilisovány, jen
takový počet, který jest nezbytně nutný k tomu,
aby byl normální chod služební udržen a výcvik
nováčků zajištěn. Osobám takovýmto způsobem
po nastoupení nováčků v činné službě podrženým

budiž započtena činná služba, trvala-li nejméně 4 neděle, jakožto jedno cvičení do jejich celkové povinnosti ke cvičením ve zbraní (služebním cvičením), trvala-li nejméně 8 neděl, nepodléhají již žádné povinnosti ku pravidelným cvičením v záloze.

Osoby, které budou teprve po 15. prosinci 1920 demobilisovány, buďtež dnem skutečného odchodu z činné služby převedeny (přeloženy) do zálohy.

Podrobná ustanovení týkající se demobilisace budou vydána cestou nařizovací.

§ 5.

U osob, kterých se netýká ustanovení § 4 a které mají být podle ustanovení tohoto nařízení převedeny (přeloženy), respektive propuštěny (vyvinazány) z branné moci, budiž převod (přeložení), respektive propuštění (výmaz) z branné moci proveden rovněž dnem 15. prosince 1920.

Osoby, pro něž byla branná povinnost branným zákonem z roku 1920 znovu zavedena (ročníky 43- až 50letých) buďtež opět vřaděny dnem vyhlášení branného zákona z roku 1920, to jest dnem 9. dubna 1920.

Část II.

Převod vojenských gázistů.

§ 6.

Vojenští gázisté v záloze bývalého společného vojska, bývalé rakouské a uherské zeměbrany, jakož i zálohy a námořní obrany bývalého válečného námořnictva, dále pak vojenští gázisté v evidenci, respektive v evidenci bývalé zeměbrany, jakož i vojenští gázisté, kteří byli původně dobrovolníky na dobu války, buďtež převedeni ve své hodnosti do zálohy.

Třídění domobranečtí vojenští gázisté ročníku 1891 a starší, jakož i slouživší domobranečtí vojenští gázisté, to jest ti, kteří byli za mobilisace (svolání domobrany) a ve válce podle předpisu o organizaci domobrany jmenováni domobranečtými vojenskými gázisty, pokládají se za odvedené (§ 62 branného zákona) a buďtež převedeni do zálohy.

Vojenští gázisté mimo službu bývalého společného vojska, válečného námořnictva, rakouské a uherské zeměbrany, buďtež bez ohledu na klasifikaci superarbitrační převedeni do zálohy, a to jako záložní vojenští gázisté skupiny důstojnictva pro zvláštní službu podle své domovské příslušnosti prozatím ke kmenovému tělesu pěchoty. Tato tělesa předloží ministerstvu národní obrany seznamy takových vojenských gázistů podle vzorce 1., na základě kterých pak bude nařízeno definitivní vřadění (přemístění).

§ 7.

Ustanovení předchozího paragrafu vztahují se na vojenské gázisty do československého vojska na základě přihlášky již převzaté.

Vojenští gázisté uvedení v § 6, 1. a 2. odstavci, kteří se podle nařízení ministerstvem národní obrany vydaných nepřihlásili do československého vojska jako gázisté neb nebyli jako gázisté převzati, buďtež, podléhají-li ještě branné povinnosti podle § 2 branného zákona, vřadění jako prostí vojín do zálohy podle domovské příslušnosti; pokud se jim dostane zaopatřovacích požitků podle § 2 zákona ze dne 19. března 1920, čís. 194 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 200/1920), buďtež vedeni v evidenci také jako vojenští pensisté. Vojenští gázisté mimo službu, kteří se nepřihlásili aneb nebyli převzati, nepodléhají branné povinnosti, na ně se však vztahuje povinnost uvedená v § 3, po případě § 28 d) branného zákona.

Ti však, kdož se přihlásili jako vojenští gázisté, ale jejichž přihláška nebyla ještě vyřízena, buďtež prozatím dále vedeni v evidenci (v početném stavu) jakožto vojenští gázisté; po vyřízení přihlášky budiž s nimi naloženo jako s ostatními vojenskými gázisty stejného poměru podle předchozích ustanovení.

§ 8.

Vojenští gázisté, pro něž byla branným zákonem z roku 1920 znovu zavedena branná povinnost (ročníky 43- až 50letých), jakož i vojenští gázisté, kteří byli původně dobrovolníky na dobu války, mohou, pokud tak již neučinili, dodatečně až do 3 měsíců po vyhlášení tohoto nařízení předložit přihlášku, aby byli přijati do československého vojska jako vojenští gázisté. Ti, kteří do uvedené lhůty nepodají přihlášky, buďtež zařadění jako prostí vojín do zálohy. O těch, kdož podali přihlášku, platí až do rozhodnutí o ní obdobně ustanovení posledního odstavce § 7.

§ 9.

Vojenští gázisté ve výslužbě, kteří byli na podanou přihlášku převzati do československého vojska jako vojenští gázisté ve výslužbě, jakož i vojenští gázisté po 28. říjnu 1918 do výslužby přeložení, buďtež vedeni v evidenci jako vojenští gázisté ve výslužbě podle dosud platných předpisů. Osoby tyto podléhají, pokud byly vojenskými gázisty z povolání, branné povinnosti až do konce roku, v němž dokonají 60. rok věku (§§ 2 a 25 branného zákona). Toto ustanovení neplatí pro důstojníky četnictva ve výslužbě.

§ 10.

Vojenští gázisté ve výslužbě, kteří se podle nařízení ministerstvem národní obrany vydaných

nepřihlásili do československého vojska jako vojenští gázisté neb nebyli s důstojnickou hodností do československého vojska převzati, požívají však podle zákona ze dne 19. března 1920, čís. 194 Sb. z. a n. (Věstník minister. národní obrany, bod 200/1920), od Československé republiky zaopatřovacími požitky, buďtež vedeni v evidenci jako vojenští pensisté.

Osoby posléze uvedené, jakož i vojenští gázisté ve výslužbě, jimž byly zaopatřovací požitky podle zákona uvedeného v předchozím odstavci odňaty, nepodléhají branné povinnosti; na ně se však vztahuje povinnost podle § 3, po případě § 28 d) branného zákona.

§ 11.

Vojenští gázisté, kteří jsou na dovolené s čekatelným (prozatímním výslužným), buďtež prozatím převedeni do branného poměru, který jim podle předchozích ustanovení přísluší; po opětné superarbitraci dlužno s nimi naložiti podle platného superarbitračního usnesení.

Totéž platí pro vojenské gázisty určené k superarbitraci až do provedení superarbitrace.

Pro vojenské gázisty na dovolené s čekatelným (prozatímním výslužným), kteří se nepřihlásili neb nebyli převzati do československého vojska jako vojenští gázisté, neb jejichž přihláška nebyla vyřízena, platí ustanovení § 7.

§ 12.

Vojenští gázisté kategorií uvedených v § 6 ročníku 1869 a starší, kteří byli do československého vojska převzati, mohou býti na výslovné prohlášení ponecháni dále v záloze. K tomu účelu musí učiniti příslušné písemné prohlášení u svého vojenského evidenčního úřadu, který je prostřednictvím příslušného kmenového tělesa a zemského vojenského velitelství předloží ministerstvu národní obrany ke schválení. Vojenští gázisté, kteří byli uvedeným způsobem ponecháni dále v záloze, mohou býti v budoucnosti propuštěni z československého vojska vždy jen 31. prosincem každého roku na zvláštní žádost, o které rozhodne ministerstvo národní obrany. Za mobilisace a ve válce není takové propuštění přípustno.

Vojenští gázisté dotčených ročníků, kteří nepředloží do 1. prosince 1920 prohlášení, aby byli ponecháni v záloze, neb jejich prohlášení nebylo ministerstvem národní obrany schváleno, buďtež propuštěni z branné moci a budiž jim vydán příslušným kmenovým tělesem a doručen propouštěcí list podle vzorce 2.

§ 13.

Dosavadní domobrancí ročníku narození 1892 a mladší, kteří byli snad omylem imenováni domobraneckými důstojníky (po případě praporčíky)

a byli převzati v této hodnosti do československého vojska, avšak nebyli dodatečně dobrovolně odvedeni podle branného zákona z roku 1912, buďtež — pokud náleží ročníkům 1900, 1899 a 1898 — podrobeni odvodu podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920, čís. 374 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 331/1920), a budiž s nimi pak podle výsledku odvodu naloženo. Budou-li odvedeni, buďtež ve své hodnosti, respektive v hodnosti, která jest v soulasu s novým pojmenováním vojenských hodností, vřadění a oznámení ministerstvu národní obrany. S příslušníky ročníků 1897 až 1892 budiž naloženo podle ustanovení § 22, 2. a 3. odstavce, a pokud budou pokládáni za odvedené, budiž použito pro ně obdobně ustanovení uvedeného v předchozí větě tohoto paragrafu.

§ 14.

Důstojníci legionářského vojska, kteří byli přeloženi do stavu důstojníků z povolání, buďtež vedeni ve stavu jako důstojníci z povolání domácího vojska.

Ostatní důstojníci legionářského vojska buďtež převedeni do zálohy podle předchozích ustanovení, a to teprve po propuštění z činné služby.

O eventuálním propuštění z československého vojska platí obdobně ustanovení § 10.

§ 15.

Pro důstojníky domobraneckých praporů z Itálie platí totéž ustanovení jako pro důstojníky domácího vojska.

§ 16.

Vojenští gázisté z povolání bývalého společného vojska, válečného námořnictva, bývalé rakouské a uherské zeměbrany, kteří byli převzati do československého vojska jako vojenští gázisté z povolání, buďtež vedeni v početném stavu jako důstojníci z povolání.

Pro vojenské gázisty z povolání, kteří byli podle § 9, respektive § 19:4 branného zákona z roku 1912 odvedeni, stanoví se místo dřívější presenční služby 3, respektive u bývalého válečného námořnictva 4 let, také pouze presenční a další činná služba v úhrnném trvání 24 měsíců. Osoby takové jsou však mimo to povinny vykonati ještě další činnou službu, k níž se podle příslušných předpisů zavázaly z toho důvodu, že byly na státní útraty k vojenským službám z povolání vycvičeny nebo dostaly k tomu účelu stipendia; povinnosti této není u těch, kdož nebyli převzati do československého vojska jakožto vojenští gázisté z povolání, ačkoli se přihlásili.

Bývalí vojenští gázisté z povolání, kteří se do československého vojska nepřihlásili, avšak jsou povinni splniti zvláštní presenční službu podle § 9 branného zákona z roku 1912, buďtež po

vykonané presenční a další činné službě v úhrnném trvání 24 měsíců přeložení do I. zálohy jen v případech zvláštního zřetele hodných, o kterých rozhoduje kmenové těleso.

O tom, v jaké hodnotě dlužno osoby uvedené v předchozích dvou odstavcích vřaditi, jakož i o vedení evidence těch z nich, jimž se dostane vojenských zaopatřovacích požitků podle zákona ze dne 19. března 1920, čís. 194 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 200/1920), platí obdobně ustanovení § 7, 2. odstavec, tohoto nařízení.

§ 17.

Vojenští duchovní v záloze bývalého společného vojska (námořnictva), bývalé rakouské a uherské zeměbrany a ostatních kategorií, kteří sice přihlášku za účelem přijetí do československého vojska podali, avšak duchovního úřadu se vzdali aneb úřadu toho byli zbaveni, buďtež převedeni — podléhají-li ještě branné povinnosti — jako osoby mužstva do zálohy podle ustanovení platných pro mužstvo.

Část III.

Převod mužstva.

§ 18.

Mužstvo, které bylo v roce 1914 při vyhlášení mobilisace v presenční službě aneb bylo pro mobilisaci předčasně zařadeno a nebylo dosud podle § 46, poslední odstavec, branného zákona z roku 1912 přeloženo do zálohy, budiž přeloženo ve své dosavadní hodnotě podle svého odvodního ročníku do příslušného ročníku I. zálohy.

§ 19.

Příslušníci ročníků 1892 až 1897, kteří dobrovolně vstoupili za mobilisace a ve válce do branné moci podle § 19:4, respektive § 21 branného zákona z roku 1912, buďtež rovněž přeloženi do I. zálohy, pokud jejich již vykonaná presenční služba převyšuje dobu 6 měsíců; nepřevyšuje-li již vykonaná presenční služba 6 měsíců, budiž přeložení do zálohy provedeno teprve tehdy, až ministerstvo národní obrany rozhodne, že nebude potřebí, povolati je podle § 61 branného zákona k činné službě jeden rok nepřevyšující. Budou-li však uvedené osoby k činné službě povinny, buďtež přeloženy do zálohy teprve po splnění této povinnosti.

Příslušníci ročníku 1898 a mladší, kteří podle paragrafů uvedených v předchozím odstavci dobrovolně vstoupili do branné moci, buďtež přeloženi do zálohy, převyšuje-li jejich již vykonaná presenční služba 24 měsíce; jinak jsou povinni k činné službě v takovém trvání, aby bylo úhrnem dosaženo celkové délky služební doby 24 měsíců.

Ustanovení předchozí platí též obdobně pro příslušníky ročníků tam uvedených, kteří vstoupili do československého zahraničního (legionářského) vojska.

Přeložení v předchozích odstavcích uvedené budiž provedeno bez rozdílu, zda-li přeložení byli podle branného zákona z roku 1912 povinni k presenční službě po dobu 3, respektive u bývalého válečného námořnictva 4 let, neb k prodloužené presenční službě z trestu.

Osoby, které převzaly podle § 9 branného zákona z roku 1912 a příslušných ustanovení závazek k další činné službě za poskytnuté odborné vojenské vzdělání, jsou povinny tento závazek splniti vyjma bývalé loďní plavčíky a loďní strojníky, u nichž se od tohoto závazku upouští, ježto není předpokladů, které tu při přijímání závazku byly.

§ 20.

Dobrovolníci na dobu války, kteří jsou podle poslední platné klasifikace schopni k vojenské službě se zbraní (klasifikace A), buďtež převedeni podle svého stáří do zálohy, a to do odvodních ročníků obdobně, jak je v § 22, druhý odstavec, naznačeno, avšak s tou odchylkou, že v číselném zlomku dlužno uvéstí rok, v němž byl dobrovolník na dobu války odveden; dobrovolníci na dobu války s klasifikací B buďtež z československého vojska propuštěni.

§ 21.

Do I., respektive II. zálohy buďtež dále podle svého stáří a odvodního ročníku převedeni:

a) mužstvo, které již podle branného zákona z roku 1912 patřilo do zálohy,

b) příslušníci náhradní zálohy a evidence náhradní zálohy; osoby, které byly již dne 9. dubna 1920 zařaděny podle § 29 branného zákona z roku 1912 do náhradní zálohy a do evidence náhradní zálohy, buďtež vřaděny podle § 63, 2. odstavec, branného zákona k pomocnému zdravotnictvu,

c) osoby uvedené v § 2 (3), poslední odstavec, nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920, čís. 374 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 331/1920), které uznány byly za způsobilé ke službě se zbraní a pokládají se za odvedené.

Převod do zálohy proveden budiž do zálohy vojenského tělesa, v jehož kmenovém stavu převáděni jsou. U osob v bodu c) uvedených budiž převod proveden v kmenovém stavu vojenského tělesa pečloty podle domovské příslušnosti.

§ 22.

Slouživší domobranci ročníku 1878 a mladší, to jest ti, kteří po vykonané služební povinnosti byli podle § 59 branného zákona z roku 1912

propuštění ze služební povinnosti v bývalém společném vojsku (válečném námořnictvu), v bývalé rakouské a uherské zeměbraně s výhradou domobranecké povinnosti a jsou podle poslední platné klasifikace schopni k vojenské službě se zbraní (klasifikace A), pokládají se za odvedené (§ 62 branného zákona) a buďtež převedeni podle svého stáří a svých dřívějších odvodních ročníků do zálohy.

Totéž platí o domobrancích ročníků 1897—1878, kteří byli za války podrobeni domobraneckému třídění podle domobraneckých zákonů z roku 1886 a jsou podle poslední platné klasifikace schopni k vojenské službě se zbraní (klasifikace A), avšak s tou odchylkou, že jejich převod do příslušných odvodních ročníků dlužno provést tak, jako by byli odvedeni ve 22. roce věku svého, na příklad ročník 1897 do odvodního ročníku 1920/1919, ročník 1891 do odvodního ročníku 1920/1913, ročník 1880 do odvodního ročníku 1920/1902 atd., při čemž jest číselný zlomek stále stejný a značí rok převodu do branného poměru podle branného zákona z roku 1920, kdežto jmenovatel označuje rok, v kterém byl by dotčený domobranec odveden ve 22. roku věku. Tohoto označování budiž používáno vždy, když se má uvést odvodní ročník.

Převod domobranců ročníků 1897 až 1892, jejichž činná služba nepřevyšuje doby 6 měsíců, budiž proveden teprve tehdy, až ministerstvo národní obrany rozhodne, že nebude potřeba povolání je podle § 61 branného zákona k činné službě 1 rok nepřevyšující; budou-li uvedené osoby povolány k činné službě, buďtež převedeny do zálohy teprve po splnění této povinnosti.

§ 23.

Domobrancí, kteří byli kdysi převzati z evidence náhradní zálohy do domobrany s výhradou podle § 29 branného zákona z roku 1912, jakož i ti, kteří podléhali povinnosti domobraneckého třídění za války, avšak byli podle tohoto paragrafu od domobranecké služby zproštěni, pokládají se rovněž za odvedené a budiž s nimi naloženo podle § 22, 2. odstavce, tyto osoby buďtež vřaděny podle § 63, 2. odstavce, branného zákona k pomocnému zdravotnictvu.

§ 24.

Osoby, pro něž byla podle § 59 (respektive § 2, 4. odstavce) branného zákona znovu zavedena branná povinnost (ročníky 43 až 50letých) a které jsou podle poslední platné klasifikace schopny k vojenské službě se zbraní (klasifikace A), buďtež pokládány za odvedené a vřaděny do II. zálohy podle svého stáří, a to do odvodního ročníku obdobně podle § 22, 1. a 2. odstavce.

§ 25.

Domobrancí ročníků 1897—1870, jejichž poslední platná klasifikace jest B nebo C, jakož i osoby, jež byly podle § 14, bod 52., předpisů o organizaci domobrany osvobozeny od domobranecké povinnosti (klasifikace D), konečně pak domobrancí, kteří konali podle § 26 předpisů o organizaci domobrany za války domobraneckou službu, jakož i osoby, které byly uznány podle § 2 (3), poslední odstavce, nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920, čís. 374 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 331/1920), neschopnými k vojenské službě se zbraní, pokládají se podle § 62, 1. odstavce, branného zákona za neodvedené a buďtež vymazáni z početního stavu kmenového tělesa, respektive z vojenské evidence.

Osoby v předchozím odstavci uvedené nepodléhají v míru branné povinnosti; vztahují se však na ně ustanovení §§ 3 a 28 d) branného zákona. Jakožto legitimační doklad obdrží propouštěcí list podle vzorce 2., vyhotovený kmenovým tělesem; těm, kteří nepatřili k žádnému kmenovému tělesu bývalého společného vojska a rakouské neb uherské zeměbrany, jakož i těm, kdož byli podle § 26 předpisů o organizaci domobrany povoláni pouze k domobraneckým službám beze zbraně, vyhotoví propouštěcí list domobranecké okresní velitelství.

§ 26.

Osoby, o nichž byla již zařazena superarbitrace, buďtež převedeny do vojenského poměru, jenž jim podle předchozích ustanovení náleží, jako jiné osoby téhož stáří a stejného branného poměru.

Nebyla-li navržena superarbitrace neb opětná superarbitrace z různých důvodů ještě provedena, budiž k jejímu provedení vše zařazeno a podle jejího výsledku pak převod (respektive propuštění) proveden.

§ 27.

Všechny výsady a úlevy, jichž požívali jednoroční dobrovolníci a osoby, jimž byly za války ve smyslu § 21 branného zákona z roku 1912 přiznány odznaky jednoročních dobrovolníků, se zrušují.

§ 28.

Legionáři ze stavu mužstva, kteří byli propuštěni z činné služby, buďtež podle předchozích ustanovení vřaděni do zálohy; ti, kteří nepodléhají již branné povinnosti, buďtež propuštěni z československého vojska.

§ 29.

Pro mužstvo domobraneckých praporů z Itálie platí tatáž ustanovení jako pro mužstvo domácího vojska.

§ 30.

Domobranci ročníku 1897 a starší, přidělení k četnictvu jakožto četníci na zkoušku aneb jakožto náhradní četníci, buďtež rovněž převedeni do zálohy podle příslušných ustanovení; jak dlužno dále s nimi, jakož i s domobranci ročníku 1898 a mladšími, kteří jsou přidělení k četnictvu, nakládati, bude stanoveno později v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 31.

Pro poddůstojníky z povolání (i legionáře a příslušníky domobraneckých praporů z Itálie) platí příslušný organizační předpis.

Ti, kdož nebyli převzati do československého vojska jakožto poddůstojníci z povolání, neb nepodali do stanovené lhůty přihlášky podle výnosů vydaných ministerstvem národní obrany, buďtež podle předchozích ustanovení vřadění do zálohy, a jsou-li v činné službě, z ní propuštění. Nepodléhají-li již branné povinnosti, buďtež vymazáni.

§ 32.

Bývalí chovanci vojenských vzdělávacích ústavů, kteří nevstoupili dobrovolně do československého vojska, podléhají branné povinnosti jako jiní státní občané stejného věku a dlužno s nimi naložiti podle předchozích ustanovení. Takové osoby z nich, jež patří ročníkům 1900, 1899 a 1898, musí se podrobiti odvodům podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920, čís. 374 Sb. z. a n. (Věstník ministerstva národní obrany, bod 331/1920).

§ 33.

Pro hudební elévy platí výnos ministerstva národní obrany ze dne 28. května 1919, č. j. 14.477/III. doplň., uveřejněný ve Věstníku ministerstva národní obrany, bod 746/1919, a služební kniha B-15.

Část IV.

Provedení převodu (vřadění).

§ 34.

Poslední platnou klasifikaci dlužno zjistiti z kmenové knihy neb ze záznamních listů, z dokladů o domobraneckém třídění a presentaci, superarbitračních spisů a jiných úředních dokladů u kmenových (náhradních) těles (domobraneckých okresních velitelství) zvláštní komisi, jež provádí převod (opětne vřadění), respektive propuštění (výmaz) z branné moci podle předchozích ustanovení. Podrobnosti o složení této komise, jakož i směrnice pro postup prací budou stanoveny ministerstvem národní obrany.

Jako den převodu (opětne vřadění), respektive propuštění (výmaz) z branné moci, buďtež zapísány dny v §§ 4 a 5 uvedené.

U osob, které byly podrobeny komisionelní lékařské prohlídce podle výnosu ministerstva národní obrany ze dne 22. dubna 1920, č. j. 200.000/III./9, a 15. května 1920, č. j. 203.000/III./9, a o nichž byly vyhotoveny klasifikační záznamy, není třeba zvláštního zjištění poslední platné klasifikace podle předchozího odstavce a jest tu rozhodnou klasifikace v klasifikačním záznamu.

§ 35.

Osoby, u nichž nelze zjistiti poslední platnou klasifikaci způsobem vylučujícím každou pochybnost podle úředních dokladů neb dat, buďtež pokládány za schopny k vojenské službě se zbrání a tím také za odvedené, pročež buďtež převedeny do zálohy podle příslušných předchozích ustanovení.

Při eventuelním nastoupení do činné služby vojenské (vojenského výcviku, cvičení atd.) budiž pak zjištěn stupeň jejich schopnosti a zařízení po případě jejich superarbitrace. Žádají-li o superarbitraci dříve, buďtež ihned podrobeni superarbitračnímu řízení. Jsou-li osoby takové zřejmě neschopny k vojenské službě, rozhoduje na základě předložených dokladů ministerstvo národní obrany.

§ 36.

Studujícím (žákům atd.) veřejných škol, podle dřívějšího branného zákona odvedeným a ještě presenční (činnou) službou povinným, udílejí kmenová tělesa na základě předložených, řádně doložených žádostí studijní dovolenou pro rok 1920/21, která se nepočítá do presenční (činné) služby; dovolená až do jednoho roku budiž udělena výjimečně i v jiných zřetelích hodných případech. Osoby, jimž byla udělena taková dovolená, jsou v poměru trvale dovolených. Žadatelé buďtež upozorněni, že jim nevznikne udělenou dovolenou co do délky presenční (činné) služby žádná výhoda.

Studující (žáci atd.) veřejných škol, presenční (činnou) službou povinní, buďtež podle možnosti na svoji žádost, opatřenou dokladem o návštěvě školy, vřadění k vojenskému tělesu podle své volby; ve druhém roce presenční (činné) služby může jim býti — pokud to není na újmu jejich vojenské služby — ministerstvem školství a národní osvěty povolen zápis na učiliště, jež chtějí navštěvovati.

§ 37.

Zproštění osob presenční (činnou) službou podle § 61 branného zákona povinných jest nepřipustno.

Ti, kdož pro zproštění neb z jiných důvodů přerušili presenční službu, musí zameškanou dobu dosluhovati a za tím účelem nastoupiti do vojenské služby dnem všeobecného nastoupení nováčků, pokud jsou ke konání presenční (činné) služby podle § 61 branného zákona povinni.

§ 38.

Príslušníci zálohy zůstanou i tenkrát záložníky, jsou-li povoláni k výcviku, cvičení, neb k výjimečné činné službě v míru, neb k činné službě za mobilisace a ve válce.

Príslušníky zálohy dlužno ve všech písemných vyhotoveních označovati vedle vojenské hodnoty připojeným přívlastkem „v záloze“, na příklad: „četař v záloze“, „poručík v záloze“ atd.

§ 39.

Ti, kteří vstoupili do vojenských služeb cizích států — ať již se svolením nebo bez svolení — buďtež převedeni do poměru jim příslušejícího; tyto osoby dlužno vésti po dobu trvání jejich branné povinnosti v evidenci u vojenských evidenčních úřadů a kmenových těles.

§ 40.

Osoby, jichž bylo podle zákona o válečných úkonech použito k službám za války, buďtež z vojenské evidence vymazány.

Část V.

Ustanovení závěrečná.

§ 41.

Osoby, jimž byl povolen odklad presenční (činné) služby, jsou na tuto dobu v poměru trvale dovolených.

§ 42.

Príslušníci ročníku 1880 buďtež přeloženi dnem 31. prosince 1920 do II. zálohy, příslušníci

ročníku narození 1870 buďtež tímto dnem propuštěni z československého vojska.

Pro propuštění z československého vojska platí obdobně ustanovení §§ 12 a 25.

Písemná vyjádření vojenských gázistů, za účelem dalšího ponechání v II. záloze buďtež předložena ministerstvu národní obrany nejdéle do 1. prosince 1920.

§ 43.

Vyskytnou-li se případy, na něž se přímo ustanovení tohoto nařízení nehodí, rozhodne v každém jednotlivém případě ministerstvo národní obrany.

§ 44.

Povinnosti příslušníků I. a II. zálohy, jež jim podle branného zákona z roku 1920 přísluší, jakož i jejich evidence budou upraveny zvláštním nařízením (brannými předpisy), v němž bude také stanoveno, jakých vojenských průkazů se jim má dostati.

§ 45.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 46.

Provésti nařízení toto přísluší ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra a ministrem školství a národní osvěty.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy.

Dr. Engliš v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Winter v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Johanis v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Markovič v. r.

Seznam

vojenských gážístů mimo službu, kteří podle ustanovení branného zákona z r. 1920 a prováděcích nařízení k §§ 59, 61—63 tohoto zákona byli převedeni do zálohy skupiny důstojníků pro zvláštní služby a zařazení do kmenového stavu čís. p. pl. čís. 1 (91).

Pořadí	Hodnost	Povolání	Jméno	Rok narození	Domovská obec a okres	Dosavadní evidenční úřad	Super-arbitrační nálezn	Přívodní příslušná (zbraně)	Poznámka	
									velitele náhradního praporu o službě, kterou dotčený zastával, a po případě i konkrétní návrh na jeho určení pro určitou službu 2)	ministerstva N. O.
1.	kapitán	býv. důst. z pov. maj. tovarny	Vladimír Kopecký	1883	České Budějovice	okresní doplňovací velitelství České Budějovice	k řádové službě neschopen, k místním službám způsobilý	dělostřel.	byl od r. 1902 do r. 1903 důstojníkem z povolání, za války přidělen muniční továrně ve Wöllersdorfu; doporučuji jeho určení pro dělostřelecké dílny, děl. zbrojnice a muniční továrny	
2.	nadporučík	stavitel	Julius Černý	1887	Český Krumlov			pěchota	byl původně zařazen u jízdy a po 3 měsících přeložen k pěchotě; jest povoláním stavitel, doporučuji jeho určení pro podobnou nebo jinou technickou službu.	

Poučení: 1) U vojenských gážístů, kteří byli zařazení u několika zbraní, budíž uvedena pouze ta, ve které byl po dobu činné služby nejdéle zařazen.

2) Není-li možno podati konkrétní návrhy podle listu a pod.), budíž dotčený vyzván k podání vlastního hlášení o dosavadní vojenské službě, své schopnosti a způsobilosti, které by byly základem pro jeho správné určení.

Příloha k nařízení ze dne 27. července 1920,
čís. 470 Sb. z. a n.

Kmenové těleso.

Vzorec 2.
K §§ 12, 25, 42.

Propouštěcí list.

____ (Vojenská hodnost) v záloze N. N. _____, narozený v roce _____
v _____, politický okres _____, příslušný
do _____, politický okres _____, vyhověl své
branné povinnosti a proto se propouští dnem 31. prosince 1920 z československého vojska bez
ponechání vojenské hodnosti.

Jmenovaný jest však za mobilisace a ve válce povinen podle svých schopností a sil
k službám podle § 3 branného zákona z roku 1920 až do 31. prosince roku, kdy dosáhne
60. roku věku svého.

Byl vyznamenán*) _____

V _____, dne _____ 1920.

Kulaté služební razítko.

Podpis velitelův.

Poznámka: Velikost papíru: A půl archu.

*) Zde dlužno uvést jen vyznamenání za zásluhy v československém vojskě neb v zahraničním vojskě
udělená. (Zákon ze dne 10. dubna 1920, č. 243 Sb. z. a n.)